

[Statsministeren]

krav om tilbagebetaling af arbejdsmarkedsbidrag, der er eller som måtte blive rejst mod statskassen i anledning af dommen af 31. marts i år.

Der er selvfølgelig således ikke tale om, at regeringen vil hindre borgerne i at gøre deres mulige krav gældende, som nogen har hævdet.

Det er regeringens opfattelse, at der som udgangspunkt ikke kan blive tale om tilbagebetaling af allerede indbetalte arbejdsmarkedsbidrag. De erhvervsdrivende har jo ikke lidt noget tab, navnlig fordi afgiften er overvæltet på næste led i omsætningskæden.

Men man kan dog ikke ganske afvise, at der vil kunne forekomme enkelte sagstyper, hvor et tilbagebetalingskrav eventuelt må imødekommes. Afgørelsen af, om der skal ske tilbagebetaling, henhører jo administrativt under told- og skattemyndighederne. Men den endelige afgørelse henhører naturligvis under vore domstole.

Hensynet til den administrative håndtering af disse sager skaber i sig selv et behov for at fastsætte regler om anmeldelsernes indhold, dokumentationskrav osv.

På den baggrund finder regeringen, at der er behov for en ordning, der kan sikre en hensigtsmæssig og effektiv behandling af disse tilbagebetalingssager, navnlig ved at det bliver den centrale told- og skattestyrelse, der skal træffe afgørelse, inden sagerne kommer frem til domstolene. Efter regeringens opfattelse vil det, som jeg var inde på før, kun være i et mindre antal sager, der eventuelt vil skulle ske tilbagebetaling. Det ville derfor kunne medføre en uacceptabel situation, hvis de erhvervsdrivende, der mener at have et tilbagesøgningskrav, som senere fastslås at være uberettiget, kunne benytte dette krav til modregning i det offentlige krav på betaling af skatter og afgifter.

Det er baggrunden for, at regeringen finder det nødvendigt med en udtrykkelig lovbestemmelse, der præciserer, at modregning med tilbagebetalingskrav er afskåret, indtil kravet i givet fald er endeligt fastslået.

Om de nærmere tekniske og juridiske detaljer på dette område vil jeg henvise til behandlingen af lovforslaget og især til de spørgsmål og svar, som bliver afgivet under behandlingen i Skatteudvalget.

Sideløbende med gennemførelsen af lovforslagene vil regeringen naturligvis nøje overvåge de igangværende retssager. Det er vor opfattelse, at vi i denne sag ikke bør belaste vort domstolssystem og borgerne med, hvad jeg vil kalde overflødige retssager.

Alligevel kan vi ikke i dag afvise, at det især principielle sager kan blive nødvendigt at anmode om Højesterets afgørelse. Men det er mit håb, at vi i løbet af ganske kort tid kan starte den egentlige administrative behandling af tilbagebetalingssagerne.

Forhandling

Stavad (S):

EF-Domstolens afgørelse i ambisagen den 31. marts 1992 kom som en særdeles ubehagelig overraskelse for de fleste af os.

Allerede nu kan vi konstatere, at regeringen har afskrevet de over 4 mia. kr., som virksomhederne skylder i ambi fra sidste kvartal af 1991. Dermed bliver underskuddet på statens regnskab for 1992 mere end 4 mia. kr. større, end regeringen hidtil har regnet med. Med ét slag stiger underskuddet altså med op imod 15 pct. De 4 mia. kr. er penge, som forbrugerne faktisk har betalt over priserne, og derfor er det også fuldstændig urimeligt, at de ikke skal afregnes som forudsat. Herudover er der en række hængepartier, som fortsat er uafklarede, eksempelvis de ca. 300 mio. kr., som mangler at blive betalt. Endelig afventer vi Østre Landsrets afgørelse, som også statsministeren nævnte, af de to sager, som var anledningen til dommen ved EF-Domstolen, der handler om, hvorvidt de pågældende virksomheder skal have allerede indbetalt ambi tilbage for den forløbne periode.

I Socialdemokratiet forudsætter vi naturligvis, at regeringen kan vinde disse sager, da det ville være fuldstændig grotesk, om virksomhederne skulle have tilbagebetalt beløb, som reelt er betalt af forbrugerne. Jeg vil gerne understrege, at Socialdemokratiet er parat til at anvende alle løsninger, forudsat at de er juridisk holdbare, for at beskytte de ca. 50 mia. kr., som allerede er indbetalt i arbejdsmarkedsbidrag.

EF-dommen efterlader en fuldstændig uoverskuelig situation. Man kan ikke lade være med at spørge: Hvordan er en regering, som har et stort embedsapparat til sin rådighed,